

[Ebba Strange]

Endelig minder den måde, udvisningen er sket på, mere om en udlevering, end den egentlig minder om en udvisning. Det gør den i og med, at Martinez er blevet fulgt helt til Mexico og dér overgivet til det mexicanske politi sammen med de meget alvorlige sigtelser, der er rettet imod ham. Nu får vi at vide i dag, at når han er blevet fulgt hele vejen, så er det, fordi man var bange for, at han ville kapre flyet. Det har vi ikke hørt noget om tidligere. Jeg vil godt spørge her: Hvilke reelle muligheder har han fået for at vælge et andet land at rejse til? Hvilke lande har den danske regering spurgt, om de var villige til at modtage ham? Hvis der ikke kan gives nogle tilfredsstillende svar på det, så vil jeg stadig væk sige, at det mere ligner en udlevering end en udvisning. Og selv om det juridiske grundlag for en udvisning skulle være i orden, så er det meget tvivlsomt, om en udlevering er i overensstemmelse med udleveringslovens § 6, der udtrykkelig fastslår, at ingen må udleveres til et land, hvor han risikerer at blive udsat for forfølgelse, der retter sig mod hans liv eller frihed.

Retstilstanden i Mexico synes efter det, jeg har fået oplyst, ikke at opfylde de krav, vi normalt stiller. Amnesty International kan meddele, at der for tiden sidder 500 personer i fængsel af politiske årsager i Mexico, og at der findes adskillige rapporter om folks forsvinden, om vilkårlige arrestationer, om tortur og mishandling af de arresterede og om deres kidnapning eller forsvinden.

Ud over de personlige konsekvenser, som sagen altså efter min og mit partis mening bør få for Martinez nu som opfølgning af denne forespørgselsdebat, så bør den på længere sigt få mere generelle konsekvenser for retssikkerheden i Danmark, både for udlændinge og for danskere. Og forespørgslen skal også tjene til opklaring af disse problemer.

Justitsministeren har i sit svar i dag givet os meddelelse om, at han nu vil lade nedsætte et udvalg, der skal se på eventuelle ændringer af udlændingeloven. Det synes jeg er vigtigt. Danmark har selv ønsket fremmedarbejdere til landet, Danmark har gjort sig til talsmand for en så fri bevægelighed over landegrænserne som muligt, og det er klart, at det må få konsekvenser for udlændinges retssikkerhed her i landet.

Imidlertid lader det ikke til, at den socialdemokratiske justitsminister vil gå så langt,

som vi fra SFs side mener man bør gå, nemlig at enhver udvisning skal kunne efterprøves ved en domstol. Sådan opfattede jeg i hvert fald ikke justitsministerens svar. Jeg forstod, at ministeren sagde, at han mente, visse udvisninger skulle kunne underkastes en domstolsprøvelse. Det vil jeg også gerne have en kommentar til.

Endvidere mener vi ikke fra SFs side, at udvisning nogen sinde bør kunne gives som en tillægsstraf. Vi oplever tit i disse år, at først afsoner en udlænding sin fulde straf i et dansk fængsel, og bagefter bliver han udvist.

Endelig mener vi, at mennesker med en fast tilknytning og lovligt ophold af en vis varighed overhovedet ikke bør udvises, undtagen i helt specielle tilfælde.

Men der er andre konsekvenser, som man ikke kan lade være at tænke på, når man beskæftiger sig med den sag, vi drøfter her i dag, og som jo netop skal ses i lyset af retstilstandene ikke blot i Danmark, men også i vore nærmeste nabolande.

Sikring af samme retsbeskyttelse for udlændinge som for danskere hjælper ikke, hvis denne retsbeskyttelse forringes generelt. Der har nu tre gange her i tinget været fremsat lovforslag om ændringer i retsplejeloven. Hvis det samme forslag bliver fremsat igen og bliver vedtaget, så vil det typisk blive i sager som den, vi tager udgangspunkt i i dag, at den sigtede vil blive nægtet adgang til selv at vælge sin forsvarer, og at forsvareren og den sigtede bliver nægtet adgang til alle sagens akter. Derfor skal jeg også benytte lejligheden her til at spørge den nye justitsminister, om han agter at fremsætte forslag til disse retsplejelovsændringer i samme form, hvori vi har set dem tre gange tidligere. Efter min vurdering, efter mit partis vurdering, bør konsekvensen af forespørgslen blive, at den socialdemokratiske regering opgiver at gennemføre disse lovændringer.

Endelig skal jeg pege på, at sagen også pointerer nødvendigheden af, at vi nu får en kontrol med efterretningsvæsenet og faste retningslinjer for fremmedpolitiets virksomhed. Hverken udlændinge eller danskere kan føle sig trygge ved den måde, disse organer arbejder på, tilsyneladende efter eget for-godtbefindende, i hvert fald ganske uden om enhver parlamentarisk kontrol.

Vi får mange henvendelser – jeg gør i hvert fald – om folk, der føler sig udsat for